

TreatPaCS

Mijn kind stottert... Wat kan ik doen?

Kinderen die stotteren doen dat niet opzettelijk.

Onderzoek leert ons dat kinderen gaan stotteren omdat ze daar vatbaar voor zijn, ze hebben aanleg. Stress en druk werken in op die aanleg. Het ene kind is daar gevoeliger voor dan het andere.

We kunnen daarom niet van hen vragen om bewust te proberen niet te stotteren, dit geeft alleen maar meer spreekdruk. In deze flyer leggen we uit wat je wel kan doen!

Als je kind moeilijk praat, wil je helpen! Dat is normaal! Wat kan je doen?

We willen het spreken aangenaam houden. 'Neem je tijd!' is een gouden regel. Op piekmomenten binnen een gezin kan het spreektempo hoog liggen. Er wordt veel gezegd op korte tijd. Voor je kind kan dit sneller zijn dan wat het aankan. Af en toe een kleine pauze nemen terwijl je met je kind praat helpt enorm.

Reageer **neutraal** op het stotteren, dat is niet zo makkelijk als het stotteren voor jou onwennig voelt of je wat verontrust. Probeer het volgende:

- Focus op 'wat' je kind vertelt en niet op 'hoe' het dat doet
- Probeer te wachten tot je kind klaar is en blijf het aankijken zoals je dat bij iemand anders zou doen

Forceer je kind niet om te praten.

Rustig vertellen of samen bezig zijn kan ook zonder vragen te stellen!

Af en toe eens met eigen woorden herhalen wat je kind net vertelde, geeft rust (spiegelen of schaduwen).

Als je geen tijd hebt om te luisteren, nodig je kind dan uit om het je later te vertellen als je wel tijd hebt.

Zorg ook voor een rustige omgeving, een gesprek voeren bij veel lawaai is niet makkelijk.

Wat doe je best niet?

Vragen om trager te praten of eerst goed na te denken, geeft onrechtstreeks de boodschap dat je kind beter zijn best moet doen. Dit leidt tot meer inspanning tijdens het spreken. Meer inspanning leidt tot meer stotteren.

Adviezen zoals 'adem eerst eens goed!' geef je beter niet. Ze zorgen voor onnatuurlijke gedragingen. Deze geven ook meer spreekdruk en zorgen dus ook voor meer stotteren.

Beperk taaldruk, geef geen 'taalles' en laat foutjes toe.

Je kan door je houding (knikjes, aankijken en schaduwen wat je kind zei) tonen dat die stottertjes niet uitmaken.